

Κ Ε Μ Α Λ Ι Κ Α

Λοιπόν ο στόλος μας εκπλέει! εἶνε ἀληθές; Λοιπόν επικρατεῖ πυρετώδης ἐργασία εἰς τὸν Ναύσταθμον καὶ ὁ γέρω-Λεζὴν πηδᾷ ἀπὸ τὴν χαρὰν του, διότι εὗρεν ἐπὶ τέλους κάποιαν ἐνασχόλησιν καὶ ἐπιστατεῖ εἰς τὸν ἐξοπλισμὸν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 13 (δὲν ἦτο τάχα δυνατὸν νὰ ἐκλέξωσι καμμίαν ἄλλην πλέον εὐσίωνον;) καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 14 ναρκοδόλου! Λοιπόν ἡ μοῖρα τῶν γυμνασίων κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ καὶ πρόκειται ν' ἀπέλθῃ μὲ ἐνσφραγιστοὺς διαταγὰς! Λοιπόν εὐρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς σπουδαίων συμβάντων καὶ πρόκειται νὰ δεῖξωμεν ἐμπράκτως εἰς τὴν αὐθάδη καὶ ἐπίβουλον γείτονα δύναμιν, ὅτι ἀπατᾶται ἂν φαντάζεται, ὅτι δὲν ἔχομεν ἄπὸν ἥλιον μοῖρα!

*

Ὡ σκιὰ προσφιλῆς τοῦ «Χρόνου τῶν Ἀθηνῶν», ὃ ἀλησμόνητος ἐφημερὶς τοῦ κ. Δούνη, σκίρτησον μανθάνουσα τὰ σοβαρὰ ταῦτα μηνύματα εἰς τὴν σκοτεινὴν χώραν τῶν νερτέρων, ὅπου ἄώρως καὶ ἀναξίως εὐρέθης!

Ἰδού, ἐκπλους στόλου, προπαρασκευαί κατὰ θάλασσαν, τορπιλλοφόρα, διακοινώσεις πρὸς τὴν Πύλιν, φῆμαι περὶ συγκλήσεως ἡλικιωδῶν, ἀναξίως τέλος πάντων τοῦ «Κηρύξατε τὸν πόλεμον!» Ἄν ἐγίνετο ἐν συλλαλητήριον εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος καὶ ἂν ἠγόρευεν ὁ κ. Γεννάδιος, θὰ ἐνομιζομεν, ὅτι ἐπανηλθεν ὁ ἱστορικός ἐκεῖνος Σεπτέμβριος τοῦ 1886. Φαντάσθητε νὰ γείνη τώρα ὅ,τι δὲν ἔγεινε τότε καὶ ν' ἀληθεύσῃ τὸ λεγόμενον, ὅτι ὅσα δὲν φέρει ὁ Χρόνος ὅλος, τὰ φέρουν. . . αἱ λοιπαὶ ἐφημερίδες τῶν Ἀθηνῶν!

*

Καὶ ὅλα ταῦτα ἐξ αἰτίας ἐνὸς αὐθαδούς καὶ ἀγροίκου Κεμάλ, ὅστις ἐπειδὴ συνέπεσε νὰ εἶνε Ὀθωμανὸς καὶ ποιητὴς ἐνταυτῷ, τοῦ ἔρχεται συχνὰ ἡ φαντασία νὰ βλάβῃ ὅπωςδὴποτε τοὺς Ἕλληνας, μεταχειριζόμενος πάρα πολὺ τὴν ποιητικὴν ἄδειαν εἰς τὰ διεθνή νόμιμα.

*

Ἀλλὰ διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἡμετέρα Κυβέρνησις πολὺ καλῶς ποιούσα λαμβάνει ἐκτακτὰ μέτρα, τὰ ὅποια θ' ἀναγκάσωσι, πιστεύομεν, τὸν σοφολογιώτατον Κεμάλ νὰ κάμῃ μίαν στροφήν... ἐπὶ δεξιᾷ καὶ νὰ μὴ μᾶς ἐνοχλήσῃ πλέον.

*

Λέγεται δὲ ὅτι αὐτὸς ὁ Κεμάλ ἐσπούδασεν ἐπὶ τινὰ καιρὸν καὶ ἐν Ἀθήναις φοιτήσας εἰς τὸ Πανεπιστήμιόν μας.

Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὅποιον ἀντιλαμβάνεται τὸ δίκαιον κάπως παρεμφρὴς μὲ τὰς ἑξεις τῶν φοιτητῶν μας πᾶρχει κάποιαν βλαμότητα εἰς τὴν διάδοσιν ταύτην.

*

Ἐν τούτοις μὲ ὅλα τὰ δραστήρια μέτρα τῆς Κυβερνήσεως μας, φόβος ὑπάρχει μήπως ἡ περιπλοκὴ αὐτὴ παραταθῇ ἐπὶ πολὺ.

Θὰ ἐρωτήσετε διατί; Ἀπλούστατον!

Διότι ὑπόθεσις διπλωματικὴ ἔχουσα ἀφορμὴν τοὺς σπόγγους δὲν ἡμπορεῖ παρὰ νὰ σηκώσῃ πολὺ νερό.

*

Ὅπωςδὴποτε πρέπει νὰ ὀφείλωμεν χάριτας εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Ἰταλοὺς καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν. Αὐτοὶ διὰ τοῦ τελευταίου διαθήματός των μᾶς ἐδίδαξαν τὸ μέ-

σον τῆς ναυτικῆς ἐπιδείξεως, τὸ ὅποιον θέτομεν καὶ ἡμεῖς τώρα εἰς ἐνέργειαν. Ἡ πολιτικὴ αὐτὴ τῶν ἐπιδείξεων κατήντησε τοῦ συρμοῦ καὶ ἀφοῦ οἱ μεγάλοι ἐπιδεικνύουν τὸν στόλον των καὶ ἡμεῖς οἱ μικροὶ ἐπιδεικνύομεν τὸ στολιδιὸν μας.

*

Ὑπάρχει ὅμως μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν Ἰταλῶν ἡ ἐξῆς διαφορὰ:

Οἱ Ἰταλοὶ μὲ τὴν ἐπιδείξιν των ἔφαγον μακαρόνια ἀπλῶς. Ἡμεῖς εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ φάγωμεν μακαρόνια μὲ Κεμάλ.

— Τί θὰ κάμουν τοῦ Κεμάλ, ἂν τὸν πιάσουν τὰ καράβια μας;

— Τί θὰ τοῦ κάμουν; Θὰ τὸν ἀποκεφαλίσουν.

Ἡρώδης ὁ Ἀττινός

Η ΕΚΘΕΣΙΣ

Σκεπάρνια, πέτρας, ἀραμπάδες, χῶμα,
καμπέσα πεῦκα, λίγαις κουρμαδιαῖς,
λάκοι, κοτρώρια δλα ἔνα στῶμα,
σκοτάδι πίσσα, καὶ σπασοποδιαῖς!
καὶ γιάξιμο καὶ χάλασμά ἀεννάως,
ἡ ἔκθεσίς μας μοῦ θυμίζει χάος...

*

Ἄλλ' ἀπ' τὸ χάος μὴ κανεῖς ξεχάνη,
πῶς ἐπλάσ' ὁ θεὸς τὴν οἰκουμένην!...
καὶ πῶς μιὰ ἐβδομάς, νομίζω, φθάνει,
μιὰ ἔκθεσις, χωρὶς θεὸ, νὰ γένη...
κ' ἰδοὺ ὁ τρόπος ἐν κορτολογία,
γὰ τὴν ἀπλὴ αὐτὴ δημιουργία!...

*

Τὴν πρώτη μέρα βάλουν τὰ φανάρια,
τὴ δεύτερη κάποιος νερὸ θὰ στείλῃ,
τὴν τρίτη ρίχνουν μέσ' τῆς στέρναις ψάρια,
καὶ τὴν τετάρτη βγαίνει τὸ τριφύλλι!...
τὴν πέμπτη καὶ τὴν ἕκτη δλα νάτα
καὶ τὴν ἐβδόμη... δόξα τῷ Βαλέτα!..

ΤΟ ΤΑΞΕΙΑΙ

Ὁ στόλος μας θὰ πᾶν σὲ ταξίδι
καὶ ἡ Τουρκία καταπίνει ξόδι,
Ἄλλ' ὅμως νὰ μᾶς κάμῃ μία χάρις
μὴ κάμῃ τὸ ταξίδι τοῦ ψυχάρη.

Ἀββακούμ